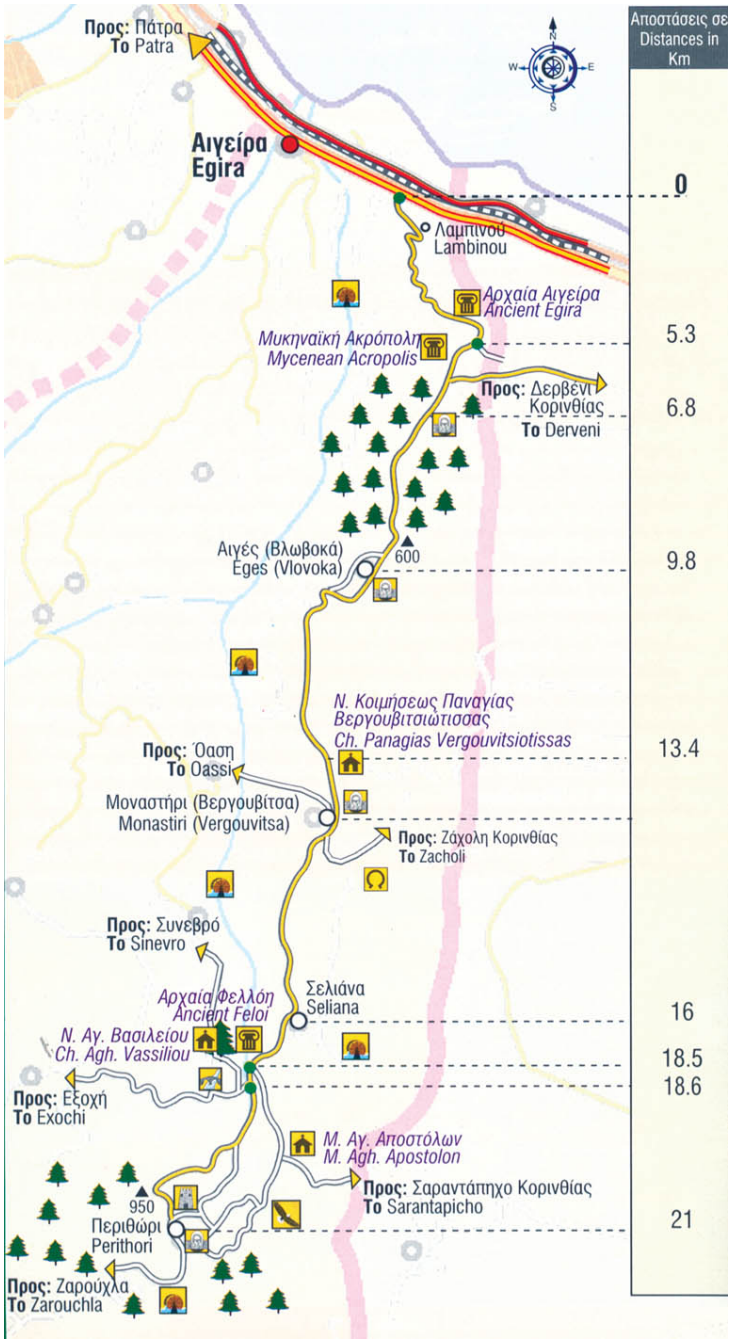

Αυτό το δρόμο δεν τον ανηφορίζουν μόνο οι φυσιολάτρες και οι ταξιδευτές, αλλά και οι αρχαιολόγοι, οι γεωλόγοι καθώς και οι ποιητές που έχουν… έννομο ενδιαφέρον να αφουγκραστούν τη φωνή του παρελθόντος έτσι όπως αυτή ηχεί κάτω από το χώμα ανεξερεύνητη ακόμα, και ψιθυρίζει ένα μικρό ή μεγάλο κομμάτι ιστορίας πάνω στα πέτρινα κομμάτια που ήρθαν στο φως...

Ξεκινάμε από την **Αιγείρα**, στην άκρη της κωμόπολης και στο σημείο που υπάρχει μια μεγάλη εκκλησία. Η πινακίδα που θα δούμε μας πληροφορεί ότι

κατευθυνόμαστε προς
Αιγές
(9 χλμ.),
Μοναστήρι
(14 χλμ.),
Σελιάνα
(18 χλμ.),
Περιθώ ρι
(21 χλμ.),
Εξοχή
(24 χλμ.). Ανεβαίνουμε μέσα από ένα «φιδωτό» δρόμο που ανηφορίζει τον πράσινο μικρόκοσμο του βουνού, χωρίς διαχωριστικές γραμμές αλλά με σαφώς ανεκτή οδική …αξιοπρέπεια.

Έχουμε ήδη αφήσει πίσω μας τον οικισμό του **Λαμπινού** με τα δύο καφενεία και τις δύο ψησταριές και ανηφορίζουμε στο πρώτο μπαλκόνι του Κορινθιακού με τη θαυμάσια θέα του Κορινθιακού από το Αρχαίο Λιμάνι μέχρι τον Κόλπο της Αιγείρας και τον Παρνασσό απέναντι. Πεύκα, αμυγδαλιές, αγριολούλουδα και φρέσκο χορτάρι ανοιξιάτικο, εναλλάσσονται με την άγρια μεγαλοπρέπεια του βουνού. Κάτω η παραλία της Αιγείρας απλώνεται σαν ζωγραφιά σε χάρτη και οι πευκώνες φλερτάρουν με τα ελαιόδεντρα.

Στα 5,3 χλμ. συναντάμε πινακίδα που μας προειδοποιεί ότι αριστερά μας βρίσκεται η **Αρχαία Αιγείρα**
και άλλη πινακίδα που μας πληροφορεί ότι δεξιά μας βρίσκεται
Μυκηναϊκή Ακρόπολη
. Φρενάρετε. Υπάρχει λόγος σοβαρός. Αφήστε το αυτοκίνητό σας στη δεξιά πλευρά του δρόμου (όχι βέβαια πάνω στη στροφή) και πάρτε με τα πόδια το κατηφορικό δρομάκι που οδηγεί αριστερά στην Αρχαία Αιγείρα. Καλό θα ήταν να μην το επιχειρήσετε αυτό με τακούνια. Και νάτο μπροστά μας
το αρχαίο θέατρο της Αιγείρας
σωζόμενο σχεδόν ολόκληρο, με το ναό δίπλα σκεπασμένο με σύγχρονο υπόστεγο και γύρω τις τετράγωνες τομές των Αυστριακών αρχαιολόγων που ψάχνουν να βρουν το Ναό του Δία και τα υπόλοιπα ιερά που περιγράφει ο Παυσανίας. Οι Αρχαίοι σίγουρα περνούσαν καλά εδώ, αφού βλέπεις στο πιάτο μπροστά σου, τα παράλια της Κορινθίας και της Αχαΐας και απέναντι τα βουνά της Στερεάς Ελλάδας. Προσέξτε όταν επανέλθετε στο δρόμο. Ακριβώς

απέναντι και στα δεξιά πάνω σε λόφο φαντάζει η Μυκηναϊκή Ακρόπολη.

Παίρνουμε πάλι το όχημά μας και συνεχίζουμε. Ανεβαίνοντας βλέπουμε από ψηλά τα χωριά της ορεινής Αιγιάλειας χωμένα στην αγκαλιά του βουνού, ενώ η επιδερμίδα της γης σπάει σε πολλά κομμάτια και κανείς δε θα ήθελε να της κάνει … λίφτινγκ. Το πλάτος του δρόμου είναι περίπου 5 μέτρα, ίσια που χωράνε δηλαδή δύο αυτοκίνητα. Δείξτε ιδιαίτερη προσοχή.

Στο 6,8 χλμ. αριστερά υπάρχει χώρος θέασης (όχι σαν των αρχαίων, αλλά εξίσου καλός), έχει και πέτρινη βρύση. Κάτω από τη βρύση και προς τον ποταμό Κριό είναι η περιοχή της Ομηρικής Υπηρεσίας. Στο 7,1 χλμ. δεξιά πηγαίνει προς τη **Μονή Αγίας Αικατερίνης**. Πριν μπούμε στις Αιγές σε ένα απότομο βάθος, σαν να κόπηκε το βουνό βίαια με μαχαίρι συναντάμε φαράγγι, ενώ αριστερά και δεξιά αρχίζουν τα πλατάνια να «ενορχηστρώνουν» το «καλωσόρισες». Στην αρχή του φαραγγιού η Αρχαία Υδρομάστευση.

Στο 9,4 χλμ. αριστερά υπάρχει τσιμεντόδρομος προς τα ξωκκλήσια Άγιο Ιωάννη και Άγιο Ανδρέα. Στα 9,8 χλμ. περνάμε μέσα από τις **Αιγές** (600 μέτρα υψόμετρο) που είναι χτισμένες στους πρόποδες της απόκρημνης βουνοπλαγιάς Εβροστίνα. Οι Αιγές είναι μοιρασμένες σε γειτονιές με χωράφια ανάμεσά τους. Η περιοχή ονομαζόταν παλαιότερα Βλωβοκά. Τα σπίτια είναι πέτρινα. «Το χειμώνα ζουν εδώ το πολύ 50 άτομα » μας λέει ο γέροντας που συναντάμε και μας μιλά πρόσχαρα (όπως όλοι οι άνθρωποι του βουνού που θα συναντήσετε) για το θρύλο που θέλει τις Αιγές να πήραν το όνομά τους, από το τέχνασμα

των Αρχαίων που έναντι της επιδρομής των Συκεών τοποθέτησαν δάδες στα κέρατα των ζώων και έτσι αποχώρησαν οι Συκεώνες τρομαγμένοι” από τον μεγάλο στρατού.

Στο 9,9 χλμ. αριστερά πηγαίνει χωμάτινο δρομάκι προς την Αγία Κυριακή. Αυτοκίνητο δεν πάει εκεί. Μόνο με μηχανή αποφασίστε το. Στα 10,5 χλμ. δεξιά η βιβλιοθήκη του χωριού και μπροστά μας ο γυμνός βράχος Μαγκλαβάς. Από το εκκλησάκι των Αγίων Θεοδώρων ξεκινά το χωριό **Μοναστήρι ή Βεργουβίτσα**. Όσο ανεβαίνεις νιώθεις ότι αποκόβεσαι από τον κόσμο της βουής και εισβάλλεις σε έναν άλλον κόσμο, όπου μπορείς να ακούσεις τα βήματα και την αναπνοή σου. Το τοπίο αρχίζει να γλυκαίνει. Πλατάνια, αμυγδαλιές, κυπαρίσσια

συναντάς στη Βεργουβίτσα.

Αριστερά στα 13,4 χλμ. υπάρχει ο Ναός της Κοιμήσεως της Παναγίας της Βεργουβιτσιώτισσας (700 μέτρα υψόμετρο). Προχωρώντας βλέπουμε δεξιά μας τον Κριό ποταμό. Πριν γίνει κατηφορικός ο δρόμος συναντάμε το σταυροδρόμι που μας πηγαίνει στην **Ανάληψη** και στο **οροπέδιο της Εβροστίνας** και από εκεί στη **Ζάχολη** και τα **Ροζεν ά Κορινθίας**
(σε 14 χλμ. και 25 χλμ.). Ο δρόμος αυτός είναι χωμάτινος. Εμείς συνεχίζουμε. Ο δρόμος θέλει προσοχή διότι είναι λίγο στενός και χαλάει για λίγο το οδόστρωμα. Στο 18ο χλμ. και από το πέτρινο εικονοστάσι της Αγίας Παρασκευής με τη βρύση, περνάμε κάτω από τον **οικισμό Κολοκυθιάνικα**
της
Σελιάνας
που κατοικείται μόνο το καλοκαίρι. Συνεχίζοντας προς Σελιάνα ο δρόμος για 300 μέτρα είναι χωμάτινος αλλά μετά συνεχίζει άσφαλτος. Μπαίνουμε στο χωριό μέσα από
Σελιάνα - Φελλόη
(750 μέτρα υψόμετρο) όπου το χειμώνα μένουν 5 με 7 οικογένειες όλες κι όλες, αλλά το καλοκαίρι μετατρέπεται σε παραθεριστικό κέντρο όπως και οι Αιγές. Εδώ θα συναντήσεις το διατηρητέο Δημοτικό Σχολείο έργο του Συγγρού. Η Σελιάνα είναι παραδοσιακός οικισμός, έδρα του
Δήμου Φελλόης
. Στο 18,5 χλμ. δεξιά πηγαίνει προς την
Αρχαία Φελλόη
. Τι συναντάμε εκεί; Ένα μεγάλο πλάτανο (περιφέρεια κορμού 4,5 μέτρα) και από κάτω το παλαιό εκκλησάκι του Αγίου Βασιλείου. Υπολείμματα αρχαίου κτίσματος υπάρχουν ακριβώς δίπλα από την εκκλησία, αλλά δεν υπάρχει πινακίδα που να εξηγεί περί τίνος πρόκειται. Στα 18,5 χλμ. καθώς βγαίνουμε από το χωριό, ένας χωματόδρομος αριστερά οδηγεί στη
Μονή Αγίων Αποστόλων
και στο εκτροφείο θηραμάτων.

Στα 18,6 χλμ. συναντάμε διχάλα, **Εξοχή** στα δεξιά, **Περιθώ ρι** στα αριστερά. Πάμε προς Περιθώρι. Στο βάθος αριστερά βλέπουμε το κατάφυτο βουνό Αντίλαλος. Στη στροφή στα 21 χλμ. προβάλλει το Περιθώρι (950 μέτρα υψόμετρο) με την πλατεία στο κέντρο του χωριού και την Εκκλησία του Αγίου Βλασίου που πανηγυρίζει των Αγίων Αποστόλων στις 28 και 29 Ιουνίου. Το καμπαναριό είναι από πωρόλιθο, και το δημοτικό σχολείο, πέτρινο όπως και οι παραδοσιακές βρύσες. Θα βρείτε εδώ ψησταριές για κάθε γούστο.

Διαδρομή σε χωματόδρομο

